

TWEEDE FASE

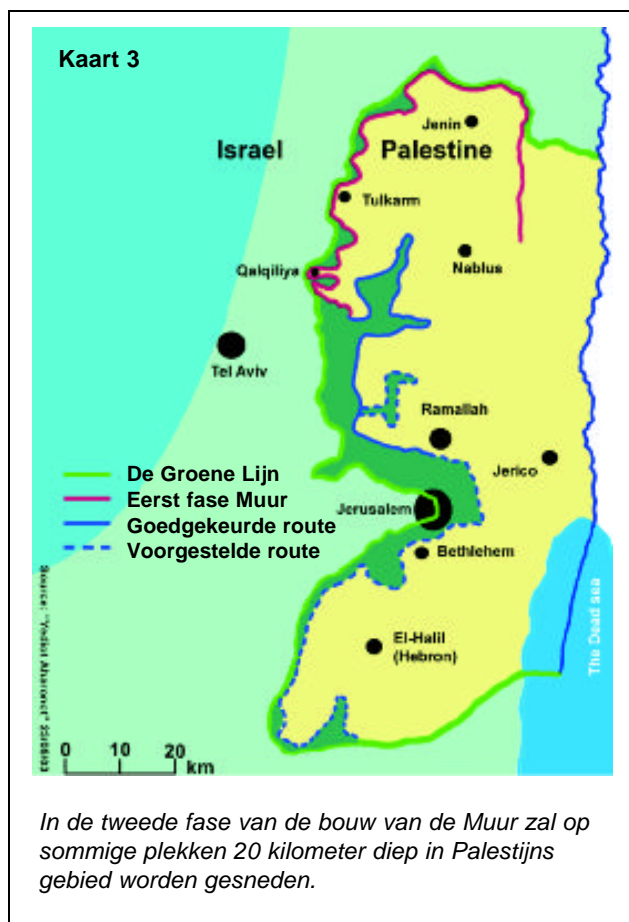
Bij de tweede en tevens meest omstreden fase van de Muur, zal een gebied aan de beurt komen met daarin een groot aantal Israëlische nederzettingen. De Israëlische regering wil hier het hek ver in oostelijke richting uitbouwen. (richting Jordaanvallei, een stuk van ruim 40 kilometer) In sommige gebieden zal de Muur 20 kilometer diep in Palestijns gebied snijden. (zie kaart 3)

Wanneer deze tweede fase klaar is, zullen 400.000 Palestijnen ten westen van de Muur komen te leven, afgesneden van de nabije Palestijnse steden waar zij voor hun levensonderhoud van afhankelijk zijn.

De Palestijnen zullen dan 25% van hun land hebben verloren. Deze 25% omvat bijna 80% van het meest vruchtbare land en 65% van de Palestijnse waterreserves.

Ofschoon de Israëlische regering de aanleg van een tweede deel van de Muur heeft goedgekeurd, lijkt de bouw hiervan voorlopig echter uitgesteld te zijn. Niet alleen vanwege Amerikaanse druk, maar ook omdat er een opstand in Sharons eigen Likud-fractie is uitgebroken. Daar is men bang dat de premier onder Amerikaanse druk water bij de wijn zal doen en het traject alsnog in westelijke richting zal verleggen. Evengoed hebben Likud-afgevaardigden in de Knessetcommissie voor financiën eind juli 2003 onder protest ingestemd met de toewijzing van een bedrag van 150 miljoen euro voor de bouw van de Muur in de buurt van Jeruzalem.

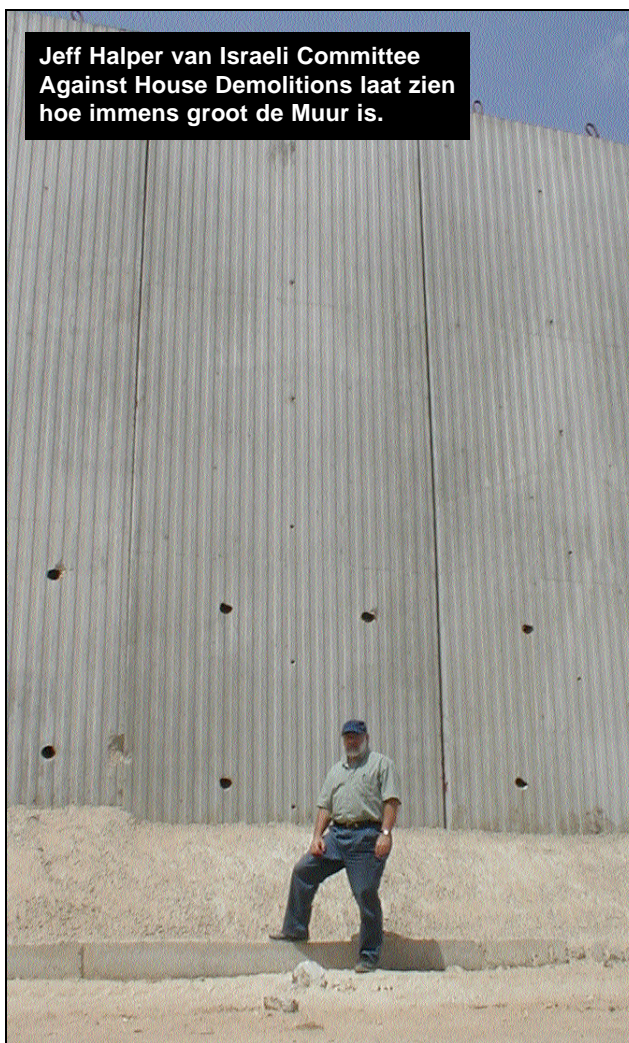
Wat de gevolgen voor Jeruzalem en de omgeving zullen zijn is nog onduidelijk. Wel is er al 20 kilometer hekwerk geplaatst ten zuiden van Ramallah en tussen Jeruzalem en Bethlehem. In Bethlehem staan aparte woonenclaves gepland om het zo af te schermen van Jeruzalem. Er komt ook nog een acht meter hoge muur bij het Graf van Rachel, ten zuiden van Jeruzalem.

De vernietiging van vruchtbare landbouwgrond ten behoeve van de bouw van de Muur.

Jeff Halper van Israeli Committee Against House Demolitions laat zien hoe immens groot de Muur is.

DERDE FASE

De zogenaamde "Oostelijke" muur vormt de laatste fase van de hoofdmuur. Deze zal lopen ten oosten van de belangrijkste Palestijnse steden. (zie kaart 4) Nog meer Palestijns land zal worden geconfisqueerd. Het zal alle in- en uitgangen, alsmede het luchtruim beheersen. Het resultaat is dat alle Palestijnse contacten met de buitenwereld door Israël gecontroleerd zullen worden en zij slechts vrije toegang zullen hebben tot minder dan de helft van de Westoever.

Totale lengte muur:

Circa 700 kilometer. Dit is meer dan het dubbele van de lengte van de Groene Lijn.

Totaal aantal getroffen Palestijnen:

500.000 Palestijnen zullen dan opgesloten zitten tussen de Muur en de Groene Lijn en afgesloten zijn van het achterland, 1,5 miljoen Palestijnen zullen wonen in de grootste gevangenis ter wereld.

Totaal door Israël geannexeerd grondgebied:

Circa 55% van de Westoever.

Totale oppervlakte vruchtbare Palestijnse landbouwgrond dat aan de Israëlische zijde van de Muur zal komen te liggen:

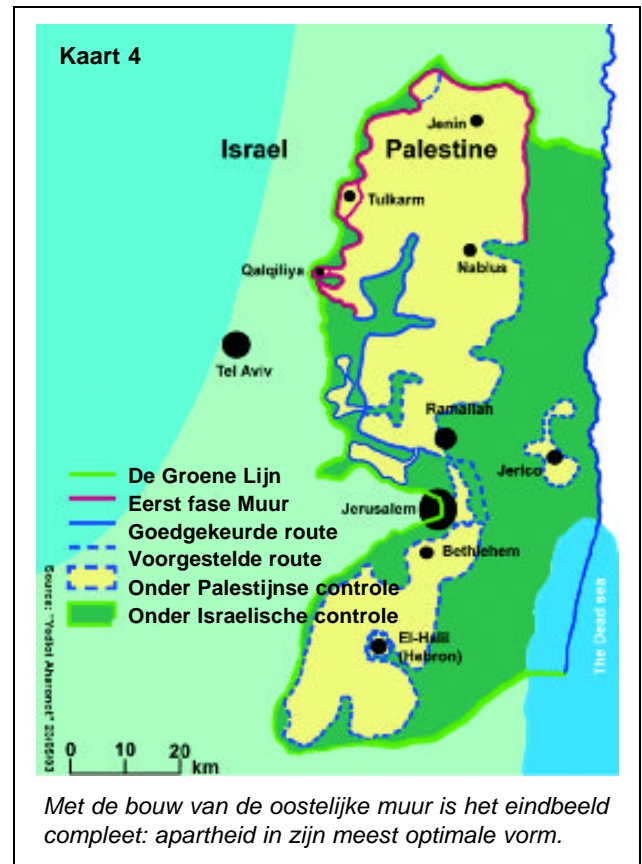
160 vierkante kilometer. Dat is 2,9% van de Westoever.

Kosten van de Muur:

Circa 2 miljoen euro per kilometer.

Totale kosten van de Muur:

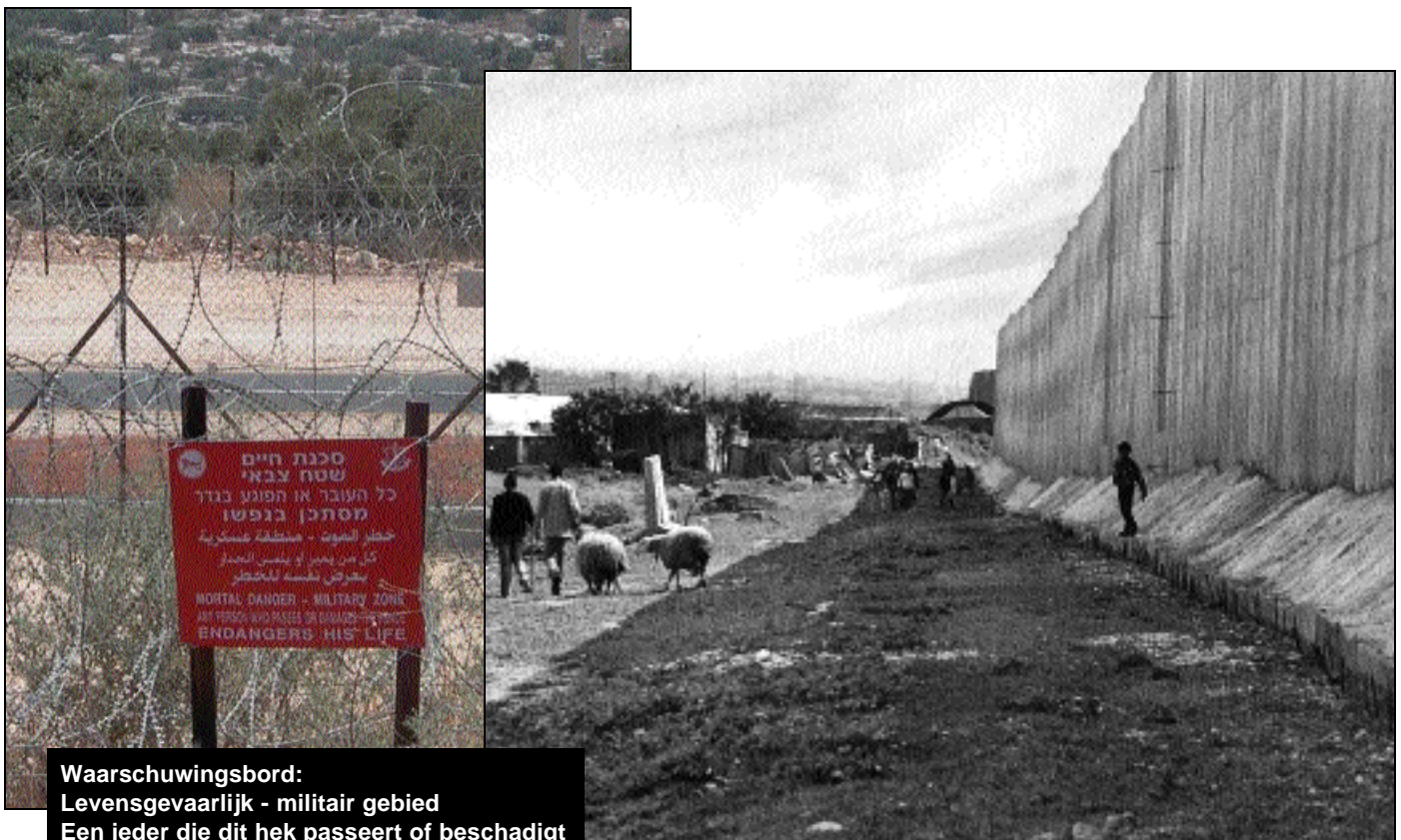
Circa 2 - 7,5 miljard euro. Hierbij moeten we een aantal variabele factoren in aanmerking nemen. In de 2 miljoen euro per kilometer gaat het alleen om het hekwerk. De betonnen gedeeltes en de wachttorens zijn hier niet bij inbegrepen. Ook niet inbegrepen: het onderhoud, de bemanning etc. Verder kan het verschillen of we pra-

ten over de hele muur, of alleen het al goedgekeurde gedeelte.

7.5 miljard euro is het geschatte bedrag voor de totale muur (dus ook het aantal kilometers is ruw geschat).

**Waarschuwbord:
Levensgevaarlijk - militair gebied
Een ieder die dit hek passeert of beschadigt
brengt zijn leven in gevaar.**

HOE ZIET DE MUUR ERUIT?

- De Muur bestaat uit verschillende obstakels en barrières met een gemiddelde breedte van 70 meter. Hier en daar zelfs 100 meter.
- De hoogte varieert van 3 tot 8 meter.
- 8 Kilometer van de 140 kilometer die nu af is, is betonnen muur. De betonnen gedeeltes zijn aangelegd om de steden Kalkilia en Tulkarm af te scheiden.
- In zijn meest uitgebreide versie bestaat de Muur in het midden uit een elektronisch 'slim hek' met sensoren die elke beweging signaleren.
- Aan de oostelijke zijde loopt er een greppel, kanaal of ander obstakel dat als barrière moet dienen tegen voertuigen.
- Hiernaast is een ander hek om doorgang te vertragen.
- Pal naast dit 'vertragingshk' is er een geasfalteerde patrouilleweg voor beveiligingspersoneel.
- Ten westen van het 'slimme hek' lopen een aantal paden; een grindpad om voetafdrukken te ontdekken.
- Dan nog een patrouilleweg.
- Een weg voor pantservoertuigen.
- Weer een ander hek.
- Verder heel veel prikkeldraad (elke kilometer bevat 2.500 vierkante meter vrij dicht rasterwerk en 12.000 meter prikkeldraad)
- Wachttorens elke 200 - 300 meter.
- Doorgangspoorten.
- Een 'sperrgebied' van niet nader bepaalde lengte.
- In sommige gebieden is de lokale bewoners verteld dat er aan Palestijnse kant een 'no go' of bufferzone van nog niet nadere omvang zal komen. Officieel is dit nog niet bevestigd.

In gebieden met een grote Palestijnse bevolkingsdichtheid, die dicht aan de Groene Lijn liggen en waar de Muur de grens van 1948 zal volgen, zal een paar kilometer ten oosten van de hoofdroute een extra 'dieptebarrière' verrijzen. Dit is een barrière zonder een hek, die bedoeld is om de mensen naar een aantal controleposten te geleiden.

Alhoewel er geen officiële kaarten bestaan van het exacte verloop van de Muur, heeft het *Tulkarm District Coordination Liaison* (kantoor van het Israelische leger) bevestigd dat een dergelijke 'dieptebarrière' Tulkarm zal omringen, evenals in het noordwesten van het Jenin district. Beide gebieden zullen enclaves worden, geïsoleerd tussen een barrière op de Groene Lijn en een greppel in het oosten.

WAAR IS HET GELD?

Er is geen geld voor medicijnen.
Er is geen geld voor operatiekamers
Er is geen geld voor alleenstaande moeders.
Er is geen geld voor ouderen, die moeten kiezen tussen eten en medicijnen.
Er is geen geld voor de werklozen.
Er is geen geld voor kinderbijslag.

Er is geen geld, omdat de staat arm is. Dat zegt Netanyahu. Dat zegt Sharon.

Maar dat is een leugen. De staat heeft geld. Heel erg veel geld. Genoeg geld om 7,5 miljard aan de "Afscheidingsmuur" te besteden. Genoeg geld om honderdduizenden kolonisten vet te mesten. Genoeg geld om tientallen miljarden te besteden aan de voortzetting van de bezetting.

Maar er is niemand die dit zal vertellen aan Vicky Kanfo en haar vrienden, de alleenstaande moeders in het hele land die nu demonstreren tegenover het Ministerie van Financiën in Jeruzalem.

(advertentietekst van Gush Shalom in Ha'aretz, 18-7-2003)

CONFISCATIE VAN LAND EN DOORGANGSPOSTEN

Alleen het land direct gelegen aan de Muur is officieel geconfisqueerd; verder gelegen land blijft in handen van de eigenaren. Israël heeft beloofd dat de eigenaren permanent toegang zullen krijgen tot hun land. Alhoewel het hoofd van het Openbaar Ministerie heeft toegezegd dat er over de gehele lengte 5 hoofddoorgangen (een soort overslaghavens voor commerciële doorvoer) en 26 kleinere poortjes (voor boeren die ineens zijn afgesneden van hun grond) komen, is hier in 2003 onvoldoende geld voor vrijgemaakt op de begroting. Een rapport van de Wereldbank uit mei 2003 maakt melding van de voorbereiding van slechts één doorgang.

Er is officieel niets meegedeeld over hoe deze doorgangsposten en het vergunningstelsel zullen gaan werken. Over de status van de bewoners in de nieuwe enclaves die door de bouw van de Muur worden gecreëerd heerst veel onduidelijkheid. Vertegenwoordigers van het *Tulkarm District Coordination Liaison* hebben wel bevestigd dat boeren vergunningen zullen krijgen om 'twee tot drie keer per dag' de negen doorgangen in het Tulkarm district te kunnen passeren. Overigens weet de burgemeester van Qafin, waar één van die doorgangen zou komen, hier helemaal niets van. Er bestaat geen enkele opening in de massieve betonnen muur die hier voltooid is. Voor een ieder ander die deze gesloten militaire gebieden wil betreden is het verboden terrein.

In de meerderheid van de gevallen is de eerste aanwijzing voor de boeren dat hun land geconfisqueerd zal worden wanneer de autoriteiten plannen en kaarten op hun land of op hun bomen bevestigen: de lokale Palestijnse autoriteiten wordt zelden officieel op de hoogte gesteld.

Het juridische instrument om Palestijns gebied te confisqueren is de uitvaardiging van een bevel 'tot inbeslagname ten behoeve van militaire doeleinden', die wordt ondertekend door het hoofd van het Centrale Militaire Commando, *Moshe Kapilinsky*. De meeste van deze orders lopen tot eind 2005, hoewel ze eindeloos kunnen worden gerekend. Alhoewel sommige boeren in beroep zijn gegaan tegen de inbeslagname van hun land (eigenaren krijgen een week om in beroep te gaan) is het nog nooit gelukt dit terug te draaien. Slechts weinig landeigenaren hebben een poging ondernomen om financieel gecompenseerd te worden, omdat zij dit als legitimatie van de confiscatie zien. Bovendien ligt de aangeboden compensatie ver beneden de werkelijke waarde van het land: het bedrag dat in Kalkilia werd aangeboden lag 10% beneden de marktwaarde.

De machtige voorzitter van de Parlementscommissie voor Buitenlandse Zaken en Defensie, *Yuval Steinitz*, verklaarde onlangs dat het ongemak van een paar Palestijnse boeren niet opweegt tegen de veiligheid van Israël.

In de ergste gevallen zullen gebieden in een niemandsland tussen de Muur en de Groene Lijn komen te vallen en tot verboden militair gebied worden verklaard. Het is onduidelijk wat voor regelingen er voor de bewoners - 15 plaatsjes met zo'n 13.500 inwoners alleen al in het meest noordelijke deel - zullen worden getroffen om hun toegang tot de rest van de Westoever te garanderen, hoewel er is toegezegd dat er voor deze bewoners een uitzondering zal worden gemaakt.

In de meeste gebieden weerhouden beveiligingspersoneel en de beruchte Grenspolitie lokale boeren ervan de barrière over te steken of zelfs te benaderen, hoewel er geen order tot 'gesloten militair gebied' is uitgevaardigd.

DRUK VAN KOLONISTEN

De *'Yesha Council of Settlements'*, de organisatie die Joodse kolonisten in de bezette gebieden vertegenwoordigt, heeft een alternatieve route voor de Muur voorgesteld. Zij wil hiermee tientallen nederzettingen - plus meer dan 100.000 Palestijnen die in deze gebieden wonen - bij de westelijke zijde van de Muur trekken. Druk van de kolonisten heeft er al toe geleid dat de originele route van de Muur is aangepast. Zo liggen de nederzettingen Salit, Avnei Hefez en Alfei Menashe inmiddels aan de westelijke kant van de Muur. De minister van Defensie heeft op aandringen van de kolonisten onlangs nog een aantal aanbevelingen ter wijziging van de route van de Muur gedaan. Dat zal betekenen dat de route meer oostwaarts in het Kalkilia district zal komen te liggen. Hierdoor zullen ook de nederzettingen Kedumim, Karnei Shomron, Immanuel en Ariel bij Israël worden getrokken.

Ontwortelde olijfbomen worden afgevoerd.

GEVOLGEN VOOR HET LAND, WERK, WATER, GEZONDHEID EN ONDERWIJS

Tot aan de tweede intifada genoten de steden en dorpen gelegen in het noordelijke deel bij de Groene Lijn een redelijke welvaart vergeleken met de rest van de Westoever. Zij hadden makkelijk toegang tot de Israëlische markt (zowel de arbeiders als de consumenten) en veel Israël's, vooral Israëlische Arabieren, bezochten Kalkilia en Tulkarm. De toegang tot de Israëlische arbeidsmarkt is de laatste twee jaar praktisch onmogelijk geworden en het is Israëlische burgers verboden 'gebieden die onder Palestijnse controle staan' te bezoeken. De Muur zal een einde van Palestijnse gastarbeid in Israel betekenen, terwijl het isoleren van de verschillende Palestijnse gemeenschappen van elkaar direct tot werkeloosheid en armoede zullen leiden. In het district Kalkilia is inmiddels 85% van de plaatselijke economie gestagneerd doordat de stad volledig is losgesneden uit de omgeving.

Door de bouw van de Muur is 12.000 hectare zeer vruchtbaar landbouwgebied onteigend en zijn waterbronnen onbruikbaar voor de Palestijnse bewoners, waardoor de agrarische productiviteit zeer ernstig geschaad wordt. De noordelijke provincies van de Westoever hebben een buitenproportioneel groot aandeel in de landbouwproductiviteit en 80% van de watervoorraden bevinden zich hier. In dit gebied is dus altijd relatief veel werk geweest. Ook gedurende de intifada hebben veel werklozen in dit gebied werk gevonden in de landbouw.

De eerste fase van de bouw van de Muur heeft geresulteerd in de confiscatie van 10.000.000 vierkante meter privé land, het ontwortelen van 83.000 olijfbomen, de vernietiging van 35 kilometer waterleiding en de vernietiging van tientallen kassen. Omdat de Muur deels op het Westelijke grondwaterbassin is gevestigd, zal dit ernstige gevolgen hebben voor de toegang tot water voor veel dorpen. Volgens de *Palestine Hydrology Group* gaan er 30 bronnen in de eerste fase van de Muur in het Kalkilia en Tulkarm district verloren. Dit is een derde van alle waterbronnen.

Negen van de vijftien gemeenschappen die gelegen zijn aan de westkant van de Muur hebben geen enkele beschikking over medische voorzieningen. Veel van de andere gemeenschappen kunnen slechts voorzien in basisvoorzieningen en zijn voor gespecialiseerde en noodhulp, nierdialyse en chemotherapeutische behandeling afhankelijk van de drie grote steden. Vanwege de vele controleposten is het voor medisch personeel steeds lastiger het werk te bereiken. Ook de mobiele klinieken, de ambulances, de verspreiding van medicijnen en vaccins en de immunisatie programma's worden sterk bemoeilijkt.

Ook het onderwijs ondervindt grote problemen. Net als bij het medisch personeel is het ook voor onderwijzend personeel bijna onmogelijk geworden het werk te bereiken. Zo'n 7.400 leerlingen in de noordelijke provincies worden direct getroffen door de bouw van de Muur.

Kortom, de inwoners van de Westoever die in enclaves opgesloten komen te zitten zullen niet allen worden afgesloten van hun sociale contacten, maar ook van de diensten van de grotere steden: ziekenhuizen, scholen, markten, winkelcentra en voor tienduizenden de werkplek.

De vernietiging van vruchtbare land.

UW STEUN VOOR HET MAS'HA VREDESKAMP

Onderstaand een oproep van de bewoners van het *Mas'ha vredeskamp*, die al maandenlang de bouw van de Muur bij Mas'ha en de omgeving proberen tegen te houden. Zij hebben uw financiële hulp zeer hard nodig. U kunt meer lezen over de achtergronden van het vredeskamp op de volgende bladzijde en in nummer 49 van De Brug (juni 2003) in het artikel 'De kolonisten krijgen al onze olijven'.

Beste vrienden,

Het Mas'ha Vredeskamp bestaat nu 4 maanden ondanks de pogingen van het Israëlische leger en de aannemer die verantwoordelijk is voor de bouw van de muur ons weg te krijgen. De 80-100 meter brede Afscheidingsmuur bij Mas'ha is nu vrijwel voltooid.

Maar het kamp - een voorbeeld van coëxistentie, samenwerking en vriendschap tussen Palestijnen, Israël's en internationale vredesactivisten - zal doorgaan met protesteren tegen de bouw van de Afscheidingsmuur. Zolang wij doorgaan hebben wij uw financiële steun nodig.

Totnogtoe is het kamp volledig gedragen door de Palestijnse, Israëlische en internationale vrijwilligers. Nu hebben wij uw hulp nodig onze acties voort te zetten. Er is geld nodig voor voorlichtingsmateriaal om mensen te informeren over de Apartheidsmuur, om de telefoonrekening te betalen, om een nieuwe tent aan te schaffen (het leger heeft onze vorige vernield) en duizend-en-één andere zaken.

STEUN MET EEN DONATIE HET MAS'HA VREDESKAMP!

U kunt uw gift overmaken via SIVMO:

St. SIVMO

Giro 6181625

Postbus 15823, 1001 NH Amsterdam

o.v.v. 'gift Mas'ha Vredeskamp'.

MUUR JERUZALEM DOET DENKEN AAN BERLIJNSE MUUR

In de huidige Duitse hoofdstad Berlijn hebben Palestijnse, Israëlische en Duitse stedenbouwkundigen, architecten en wetenschappers op 31 juli een oproep gedaan om de bouw van de

muur te staken.

'Toen ik gisteren hier het vroegere Checkpoint Charlie overstak, moest ik denken aan het huidige Checkpoint Kalandia in Noord-Jeruzalem', zei de Palestijn *Rami Nasrallah*. *Rami Friedman*, Israël: 'Wij werken samen in stilte aan scenario's voor een gedeelde,

maar open stad.'

Het *Jerusalem Berlin Forum* komt daartoe al sinds zeven jaar bij elkaar, zodat de scenario's voor de toekomst van Jeruzalem op tafel gelegd kunnen worden als de tijd rijp is.

De afscheiding die de Israëlische regering sinds vorige zomer aan het bouwen is om de Palestijnse gebieden heen, nadert momenteel Jeruzalem. Nu was de Muur in Berlijn vooral zo schrijnend omdat ze één volk in tweeën scheurde. Zou een muur in Jeruzalem, waar twee volkeren in conflict leven, niet juist voor rust kunnen zorgen?

Friedman: 'Jeruzalem is heel moeilijk te scheiden. We hebben daar ervaring mee, van 1948 tot 1967 stond er al een muur in Jeruzalem, en dat was een erg tragische ervaring. We kunnen geen muur hebben, ook al hebben we onderling veel problemen.'

Volgens Nasrallah dient deze muur ook niet alleen ter bescherming van Israël tegen Palestijnse aanslagen: 'De muur is niet alleen bedoeld om Oost- en West-Jeruzalem te scheiden, de muur moet ook het noorden en het zuiden van de Westelijke Jordaanoever van elkaar afsluiten.'

De Israëlische regering volgt namelijk niet de oude grens tussen Israël en de Westelijke Jordaanoever, maar bouwt de muur zo dat ook veel Joodse nederzettingen aan de Israëlische kant van de muur belanden. Palestijnse gebieden dreigen zo - nog meer dan nu al het geval is - van elkaar gescheiden eilandjes te worden. Ook binnen Oost-Jeruzalem, dat in 1967 door Israël werd veroverd en waar sindsdien tal van Israëlische wijken zijn gebouwd, voorziet Nasrallah afscheidingen die de Palestijnse wijken isoleren. (..)

Toch zijn in Israël veel mensen, zowel van links als van rechts, voor zo'n muur, weet Nasrallah. 'De trend is richting muur. Ze willen de Palestijnen niet meer zien. In beide gemeenschappen is er de trend om niet met elkaar te praten. Wij zijn een kleine groep burgers die opstaat en zegt: Wij willen geen muur.' Rami Friedman: 'We willen een Jeruzalem dat twee hoofdsteden omvat, met eigen wijken, maar met vrije toegang tot elkaar. Dan zal de stad bloeien.'

(fragmenten uit *Trouw*, 1-8-2003)

Samenstelling: Bart Nooy.
Belangrijkste gebruikte bronnen: B'Tselem, Gush Shalom, Pengon (Palestinian Environmental NGO's Network), Ta'ayush, UNRWA (United Nations Relief and Works Agency).